

[Johannes Jensen.]

syn til Skattens Opkrævning har haft med Restauratørerne, til ogsaa at omfatte Handelsstanden og for saa vidt ogsaa gør private delagtige i at erlægge Skatten, idet private Hjem skal betale 4 pCt. af den Spiritus, de køber, nemlig 1 pCt. til Producenten, som igen skal betale Afgiften til Staten, og 3 pCt. til Forhandleren. Her drager man altsaa en ny stor Stand, mange Tusind Mennesker, ind under den Kontrol, som hidtil kun Restauratørerne har været underkastet, og som de har været meget misfornøjede med. Jeg turde tro, at Modstanden mod Kafeskatten i det hele taget har været stærkest som Følge af det Mishag, som denne Stand selvfølgelig maatte føle ved at være underkastet Kontrol i Modsætning til alle andre Stænder her i Landet. Her drager man altsaa en meget stor Stand ind under denne Kontrol og paalægger den ikke blot at føre almindelige Handelsbøger, men ogsaa saadanne Bøger, som Toldvæsenet maatte forordne, samt saadanne Specialregnskaber, som maatte være nødvendige efter Toldvæsenets Opfattelse, for at Kontrollen kan foregaa paa rette Maade. Det vil være i høj Grad generende for mange af de paagældende handlende, ja, for de allerfleste af dem. Forholdet er i Virkeligheden det — det ved vi jo alle sammen —, at mange Smaahandlende sælger Øl og Spiritus, ikke fordi de derved kan paaregne nogen egentlig Fortjeneste, men fordi de af Hensyn til deres Kunder og af Hensyn til Salget af andre Varer er nødt til at føre Øl og andre Spirituosa. Følgen af dette Lovforslags Gennemførelse kan derfor meget vel blive, at adskillige Smaahandlende for at undgaa hele den Ulejlighed, der er forbundet med denne Kontrol, maa give Afkald paa at føre de paagældende Varer. Derved vil man genere de smaa Virksomheder, medens det maaske vil være til Fordel for de større Virksomheder, men det er i alt Fald ikke i den Retning, vi ønsker, at Lovgivningen skal foregaa.

Den højtærede Finansminister gjorde Rede for, hvorledes Kommunerne vil blive stillet efter Vedtagelsen af disse Lovforslag. Den højtærede Finansminister sagde, at Kommunerne vil blive holdt skadesløse. Ja, det kan man nok sige, paa en Maade vil de blive holdt skadesløse, men der er dog en Side af Sagen, som den højtærede Finansminister ikke var inde paa, og det er den, at den Spiritusbeskatning, Kommunerne gennemfører overfor de Folk, der handler med Spiritus, og overfor de Folk, der udskænker Spiritus, ligger meget forskelligt i de for-

skellige Byer. Naar nu den højtærede Finansminister trøstede Kommunerne med, at de vilde faa mindst det samme Beløb, som de hidtil har faaet, vil jeg da sige: Ja, men dermed er Retfærdigheden ikke sket Fyldest, thi hidtil har Kommunerne haft en Mulighed for at kunne forhøje Spiritus-skatten, naar deres Behov krævede det; den Mulighed afskæres de fra, ifald disse Lovforslag gennemføres. Der vil blive en stor Ulighed, idet Forholdene ganske vist bliver ens for de paagældende Udøvere af Forretningerne, men de bliver det ikke for de forskellige Kommuner. De Kommuner, der i Øjeblikket har en meget lav Udskænkningsskat, eller hvad man vil kalde det, afskæres fra senere at forhøje den og vil altsaa kun faa Dækning i Forhold til den Indtægt, de hidtil har haft.

Jeg bemærkede, at den højtærede Finansminister med Hensyn til Kontrollen overfor de handlende og overfor Restauratørerne gjorde gældende i Folketinget, at man i Kommunerne jo havde hele det Apparat, som ogsaa Staten anvender gennem sin Kontrol med Udskækningsstederne. Men det er slet ikke Tilfældet, saadan ligger Landet ikke. Loven har aabnet Adgang til — og denne Adgang har Kommunerne benyttet sig af i høj Grad —, at man i København, paa Frederiksberg og i de større Kommuner kan dele de paagældende Virksomheder gruppevis og skønmæssigt fastsætte den Afgift, som der indenfor hver Gruppe skal erlægges. Jeg vilde tro, at man uden at have mistet noget i finansiel Henseende kunde have stillet sig anderledes overfor Detailhandlerstanden, end man her har gjort. Jeg skulde mene, at hvis man havde bevaret den gamle Gruppeinddeling og ladet sig nøje med den paagældendes Erklæring paa Tro og Love og under Bødeansvar, vilde det have været tilstrækkeligt til at sikre Staten de samme Indtægter, som opnaas ifølge det foreliggende Lovforslag, og vilde man være gaaet endnu et Skridt videre, kunde man have fastsat, at i de Tilfælde, hvor man havde grundet Mistanke om, at de paagældende ikke opgav den rigtige Skala for deres Omsætning, skulde Toldvæsenet have Adgang til at skride ind.

Med Hensyn til det andet Lovforslag om Toldforhøjelser paa udenlandsk Spiritus skal jeg kun henvise til, hvad vores Meningsfæller i Folketinget har skrevet i deres Betænkning, at de maa modsætte sig, i hvert Fald

„advare mod den betydelige Toldforhøjelse paa den udenlandske Spiritus,